

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2017 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci proti obžalovanému **L. K.**, pre pokus obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 14 k § 284 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného **L. K.** pre pokus obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 14 k § 284 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6To/109/2016, sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6To/ 109/2016 je vedené trestné konanie proti obžalovanému **L. K.** pre pokus obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 14 k § 284 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné. Vec bola krajskému súdu predložená Okresným súdom Košice I na rozhodnutie o odvolaniach prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného **L. K.** proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 29. septembra 2016, sp. zn. 1T 15/2016.

Obžalovaný **L. K.** doručil súdu písomné podanie, z obsahu ktorého vyplýva námietka zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Košiciach v podstate s odôvodnením, že v Košiciach sú neobjektívni sudcovia, ktorí ho odsúdili na trest odňatia slobody 23 a pol roka, a preto žiada, aby bola jeho vec rozhodovaná súdom v Bratislave.

V nadväznosti na to sudcovia zákonného senátu krajského súdu JUDr. Ladislav Tomčovčík, ako predseda senátu a jeho členovia JUDr. Miroslav Osif a JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková rozhodli uznesením z 2. decembra 2016, sp. zn. 6To/109/2016, že nie sú z vykonávania úkonov trestného konania v danej veci vylúčení (podľa § 32 ods. 3 Tr. por.). Toto rozhodnutie prostredníctvom obhajkyne napadol obžalovaný sťažnosťou.

Vzhľadom na to, že obžalovaný L. K. vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom krajského súdu a požiadal o odňatie veci tomuto súdu a jej prikázanie na rozhodnutie súdu v Bratislave, predseda senátu Krajského súdu v Košiciach predložil dňa 23. januára 2017 predmetnú trestnú vec spolu s vyjadreniami všetkých sudcov krajského súdu na rozhodnutie o tomto návrhu obžalovaného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takéhoto návrhu preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci obžalovaného L. K. nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa. O odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa ako súdom miestne príslušným. Sú to teda predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, zásadu ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu, čo najrýchlejšie prerokovanie a rozhodnutie veci.

Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého –„nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“. Obsahom tejto ústavnej zásady je vo všeobecnejšej rovine aj pravidlo, že vec musí prejednať ten samosudca (senát) vecne a miestne príslušného súdu, ktorému vec napadla v súlade s vopred stanovených pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce daného súdu. Z takto stanovených pravidiel však môžu existovať výnimky, ale len v odôvodnených a zákonom predpokladaných prípadoch. Je však treba konštatovať, že ide vždy o výnimku z pravidla, ktorú nemožno bezdôvodne nadužívať.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t. j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1.

V danom prípade takéto dôvody obžalovaný L. K. vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu. Dôvodom na delegáciu veci nemôže byť ani iné predchádzajúce rozhodnutie súdu „v neprospech“ obžalovaného, ktoré bolo v rámci dovolacieho konania zrušené. Jednalo sa o rozhodnutie v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, z ktorého nie je možné vyvodit' záver o zaujatosti sudcov krajského súdu.

Vo svojom návrhu uvádza, že má pocit, že sudcovia v Košiciach sú neobjektívni, lebo v Košiciach bol odsúdený k vysokému trestu odňatia slobody. Takéto tvrdenie nepodložil obžalovaný žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by mohli v danom prípade spochybňovať objektivitu a nestrannosť sudcov krajského súdu. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že jeho argumentácia nie je založená na objektívnych okolnostiach, ale vychádza prevažne z jeho subjektívnych pocitov.

Navyše súčasťou spisového materiálu sú aj vyjadrenia všetkých sudcov Krajského súdu v Košiciach, ktorí sa zhodne vyjadrili, že v predmetnej veci sa necítia byť

zaujatí. Z relevantného spisového materiálu nevyplývajú ani žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci Krajskému súdu v Košiciach a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa, a preto rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného L. K. vedenú na tomto súde pod sp. zn. 6To/109/2016 tomuto súdu neodníma.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 31. januára 2017

JUDr. Pavol F a r k a š , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Sylvia Machalová